

Extremistická hnutí – rizikový faktor současné mládeže

Bakalářská práce Petra Šindelíře svým tématem, koncepcí i metodikou víceméně přesně naplňuje kritéria kladená na bakalářskou práci. Student si zvolil důležité, aktuální a poměrně frekventované téma současných podob, zdrojů a vývojových tendencí politického extremismu a obohatil jej o pedagogický aspekt prevence vlivu extremismu mezi mládeží. Nedospívá sice k žádným převratným zjištěním či souvislostem, ale v každém případě dokládá, že si dokáže dobře rozvrhnout zvolené téma a zpracovat jej pomocí relevantních zdrojů.

Spokojen však vůbec nejsem s formou využívání těchto zdrojů. Autor až nápadně minimálně využívá přímých citací a značné části jeho textu jsou parafrázemi literatury. To by samozřejmě nevadilo, pokud by bylo jednoznačné a zřejmé, odkud autor dotyčné části převzal a vlastními slovy přeformuloval. Autor však příliš často poukazuje na zdroje v natolik širokém stránkovém rozpětí občas až několika desítek stran (namátkou např. odkazy č. 28, 34, 36, 50...), že většinou nelze konkrétní parafrázované části v literatuře snadno dohledat. Proto v práci nacházíme i tak závažné prohřešky, jako je druhý odstavec na str. 9, kde nacházíme víceméně přesné věty z díla J. Chmelíka *Extremismus* (Praha: MV ČR, 1997), které jsou v textu nejenže prezentovány jako věty vlastní, ale dokonce dotyčný zdroj nenajdeme ani v závěrečném seznamu literatury. Obávám se, že při podrobnějším dohledávání by se v práci takových míst našlo více. Neobviňuji autora přímo z plagiátorství, ale vytýkám mu, že jeho až příliš hojně nadužívání volných parafrází s minimální mírou jejich ověřitelnosti na úkor přesných citací má za následek tyto a jiné pochybnosti. O to méně patrný je pak jeho vlastní vklad do práce.

Stejně tak formální a grafická úroveň práce není bez chyb a najdeme v ní řadu nej-různějších nedůsledností. Tak například těch několik přímých citací, jež v práci nacházíme, jsou někde v kurzívě, jinde nikoli, začátek strany 29 dubluje nedokončený konec strany 28, mezi poznámkami pod čarou autor většinou (nesprávně a bezdůvodně) vynechává řádku, jinde nikoli (např. s. 27, 34, 37), podobně mu na některých místech uniká velikost písmen (poznámky na str. 42), odkaz číslo 1 (s. 6) vůbec nenajdeme v závěrečném seznamu použitých zdrojů (nehledě na přehlásku na „E“ ve slově *Extremismus*) atd. Zkrátka je patrné, že formální a grafická úroveň textu není zcela

uspokojivě zvládnutá a autorovi již zřejmě nezbyl čas na závěrečnou redakci a korektury.

Co se týká obsahové stránky, za poměrně zajímavé považuji autorovo vyjádření v Závěru, že „je paradoxní, že extremistická hnutí a demokracie jsou jevy propojené a existují ve společnosti vedle sebe.“ (s. 46). Z toho lze odvozovat celou řadu dalších otázek a souvislostí. Lze například říct, že extremismus je jakýmsi vedlejším a víceméně nutným produktem demokracie? A naopak, není diktatura sama o sobě extremistickým režimem a tudíž plodné podhoubí extremismu ani neposkytuje a pokud se v tomto systému objevují opačné tendence a antagonistické síly, pak spíše míří demokratickým směrem a cílí doprostřed politického spektra? Lze pro tuto ideovou dynamiku najít určité obecnější zákonitosti a principy, podle kterých by se dala snadno předvídat, předjímat a tak založit metody prevence na určitých exaktnějších modelech? Toto téma považuji za natolik zajímavé, že bych v rámci obhajoby uvítal autorovu úvahu a podrobnější rozvedení na toto téma.

Bakalářskou práci Petra Šindelíře doporučuji k obhajobě a zejména vzhledem k výše zmíněným formálním námitkám navrhuji známku v rozmezí **velmi dobře – dobře**, podle úrovně obhajoby a názoru zkušební komise.

3.5. 2013 v Českých Budějovicích

PhDr. Vít Erban, Ph.D.

Katedra filosofie a religionistiky TF JU

